

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. II. Camilli prima ætas: tibiæ vulnus: votum ingressus in Religionem S.
Francisci.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

filius nasceretur diuinæ Maiestati tam acceptus, vt vnus Religionis in sancta Ecclesia fundator esse mereretur. Cuius etiam Religionis initia in eadem ipsa ciuitate idcirco poni voluit, vt quanta illi damna à patre importata fuerant, tanta eidem, atque etiam maiora commoda à filio, per probitatis vitæ exempla, maximeque per exhibenda pauperibus infirmis ac moribundis obsequia, prouenirent.

CAPVT II.

Camilli prima ætas : tibia vulnus : votum ingressus in Religionem S. Francisci.

PVer cùm esset Camillus, aliquanto tempore ludum litterarium à parentibus frequentare est iussus: sed vix legendi scribendique artem didicerat, cùm reliquum primæ ætatis tempus, chartarum alcarumque lusibus, & ceteris iuuenum vana sectantium nugis deterere cœpit: ac potissimum in publica Eclogarum pastoritarum recitatione (quod ipse feliciter admodum & perquam gratiose præstabat) oblectamentum capere. Postquam verò annum circiter decimum octauum (qui secundus, tertiúsve fuit Pontificatus Pij V.) attigit, tum vitam amplexus militarem (quemadmodum & alij eiusdem

A 3 fami-

familiæ propè omnes tranfactis egerant temporibus) patrem instituit vnà cum duobus cognatis, quaquauerfum affectari: sed Deo placuit, vt prima expeditione Anconam iter dirigentes (vbi nauigium conscendere decreuerant, vt sub Venetis aduersus Turcas mererent) ibi Camillus ipse & eius pater adeò grauiter corpore affecti fuerint, vt sufferendis militiae laboribus nequaquam pares pro illo statu censerentur. Itaque reuerti in Samnium animus fuit. Qua in reuersione, cum ad S. Lupidij castrum (quod non procul à sanctissima æde Lauretana distat) peruenissent, Camilli pater ingrauescente morbo, intra paucos dies, in cuiusdam alterius Centurionis amici sui & necessarij domo, vita excessit, atque in sancti Francisci templo sepultus est. Non parum autem tam inexpectata mors Camillum conturbauit: quippe non patre tantum, sed etiam matre iam orbatum. Hæc enim haud minus quàm à sexennio vitam prior reliquerat. Incidit porrò in idem tempus alia quædam aduersitas, quæ eiusdem Camilli pectus non mediocriter exulcerauit: nempe sinistram tibiam paruula quidem primò vlceris plaga infestauit, sed qua non diu post curata, in dextram tibiam alia multò maior ad ipsam pedis iuncturam erupit, quæ & deinceps ad supremum vita

tem-

tempus perduravit. Quarum ego duarum plagarum, & speciatim posterioris, ea de causa peculiarem volui mentionem hinc facere, quod Dominus Deus ea, tamquam instrumento, uti voluerit, siue ad ipsum est lata interitus ac perditionis via educendum, atque in bonam semitam inducendum, siue ad cognitionem nosocomiorum haecenus ipsi incognitorum, eius animae inferendam: verè enim dici potest hinc principium, hinc originem nostrae Congregationis primam fuisse, de qua suis locis opportuniùs dicturi sumus. Talis igitur tum erat Camilli status. Postea verò quàm patrem suum planxisset, ei que iusta persoluisse, iter suum versus Samnium est persecutus. Quo in itinere cum per Firmium ciuitatem pertransiret, ibique propter lentissimam febrem, qua quotidie detinebatur, aliquantisper moraretur, animaduertit, Deo ita volente, duos Fratres ex Ordine sancti Francisci de Obseruantia prætereuntes, qui submissis oculis & magna cum pietatis demonstratione urbem obibant: tantumque confestim ex eo conspectu hausit boni exempli odorem, ut mox dissolutioris vitae salubri mœrore compunctus, eam Deo adiuuante in melius commutare statuerit: sicque illud desiderium subito exarserit, ut in ipso temporis articulo, eius sancti Ordinis ingre-

8 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
diendi votum nuncupauerit: cuius exfoluendi cupidus urbem Aquilam petiit. Erat in ea Conuentus S. Bernardini, cuius ea tempestate tenebat Guardiani munus quidam ex eius auunculis, Frater Paullus Lauretanus nomine, vir eius sæculi non minùs vitæ probitate, quàm doctrinæ præstantia celebratissimus: qui & totius sui Ordinis in Hispania Commissarius extiterat. Hunc adiit: huic suum ineundæ Religionis desiderium aperuit; ab hoc in sanctam suam Religionem suscipi flagitauit. Verùm auunculus, partim quòd minùs bona valetudine eum uti videret, partim etiam fortassis, quòd non existimaret hanc esse Dei vocationem (probè enim perspectam habebat vitam eius pristinam) habitum Ordinis non concessit. Hanc igitur repulsam Camillus in occasionem à sancto proposito discedendi assumpsit.

CAPVT III.

Camillus Romam petit: in S. Iacobi Nosocomio inseruit: inde fit miles, & multis defungitur periculis.

CVM in vrbe Aquilâ aliquantisper substitisset, militem minimè decere ratus pedes habere fasciis inuolutos, Romam adire statuit. Quòd appulsus, cùm intellexisset in

S. Ia-